

Cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare introdusă de Finanzgericht Hamburg (Germania) la 6 mai 2010 — ADV Allround Vermittlungs AG in Liquidation/Finanzamt Hamburg-Bergedorf

(Cauza C-218/10)

(2010/C 221/25)

Limba de procedură: germana

Instanța de trimitere

Finanzgericht Hamburg

Părțile din acțiunea principală

Reclamantă: ADV Allround Vermittlungs AG in Liquidation

Pârâtă: Finanzamt Hamburg-Bergedorf

Întrebările preliminare

- 1) Articolul 9 alineatul (2) litera (e) a șasea liniuță din A șasea directivă 77/388/CEE a Consiliului din 17 mai 1977 privind armonizarea legislațiilor statelor membre referitoare la impozitele pe cifra de afaceri — sistemul comun al taxei pe valoarea adăugată: baza unitară de evaluare ⁽¹⁾, (denumită în continuare „Directiva 77/388”) [ulterior articolul 56 alineatul (1) litera (f) din Directiva 2006/112/CE a Consiliului din 28 noiembrie 2006 privind sistemul comun al taxei pe valoarea adăugată, în versiunea aplicabilă până la 31 decembrie 2009, denumită în continuare „Directiva 2006/112”] trebuie interpretat în sensul că „punerea la dispoziție de personal” include și punerea la dispoziție a personalului independent, care nu este angajat de întreprinderea prestatoare?
- 2) Articolul 17 alineatul (1), alineatul (2) litera (a) și alineatul (3) litera (a), și articolul 18 alineatul (1) litera (a) din Directiva 77/388 [devenite între timp articolul 167, articolul 168 litera (a), articolul 169 litera (a) și articolul 178 litera (a) din Directiva 2006/112] trebuie interpretate în sensul că dreptul procedural național trebuie să prevadă măsuri, astfel încât caracterul impozabil și supunerea la plata impozitului a aceleiași prestări de servicii să fie evaluată la fel, atât în raport cu prestatorul, cât și cu beneficiarul, chiar și în cazul în care pentru cele două întreprinderi sunt competente autorități fiscale diferite?

Doar în cazul unui răspuns afirmativ la a doua întrebare:

- 3) Articolul 17 alineatul (1), alineatul (2) litera (a), alineatul (3) litera (a) și articolul 18 alineatul (1) litera (a) din Directiva 77/388 [devenite între timp articolul 167, articolul 168 litera (a), articolul 169 litera (a) și articolul 178 litera (a)

din Directiva 2006/112] trebuie interpretate în sensul că termenul în care beneficiarul prestațiilor poate exercita dreptul de deducere a taxei aferente intrărilor pentru o prestare efectuată în favoarea sa nu trebuie să expire înaintea pronunțării unei decizii asupra caracterul impozabil și supunerii la plata impozitului care să aibă autoritate de lucru judecat în raport cu întreprinderea care prestează serviciile?

⁽¹⁾ JO L 145, p. 1.

Cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare introdusă de Landgericht Baden-Baden (Germania) la 10 mai 2010 — Staatsanwaltschaft Baden-Baden/Leo Apelt

(Cauza C-224/10)

(2010/C 221/26)

Limba de procedură: germana

Instanța de trimitere

Landgericht Baden-Baden

Părțile din acțiunea principală

Reclamant: Staatsanwaltschaft Baden-Baden

Pârât: Leo Apelt

Întrebările preliminare

- 1) Poate un stat membru — având în vedere articolul 5 alineatul (1) litera (a) din Directiva 91/439/CEE ⁽¹⁾, conform căruia permisul de conducere categoria D poate fi eliberat numai conducătorilor auto care au fost deja autorizați să conducă autovehicule din categoria B — să refuze în conformitate cu articolul 1 și cu articolul 8 alineatele (2) și (4) din aceeași directivă recunoașterea valabilității unui permis de conducere eliberat de un alt stat membru care cuprinde categoriile B și D — în special în ceea ce privește categoria D —, dacă posesorul permisului de conducere i-a fost acordat dreptul de a conduce autovehicule din categoria B înainte de retragerea permisului de conducere pronunțată în instanță în primul stat membru amintit, cu toate acestea dreptul de a conduce autovehiculele din categoria D fiindu-i acordat abia după retragerea permisului de conducere pronunțată în instanță și după expirarea perioadei de interdicție de solicitare a unui nou permis de conducere stabilite simultan cu retragerea?

2) În cazul în care la această întrebare se răspunde negativ:

Poate primul stat membru amintit să refuze recunoașterea permisului de conducere menționat — în special în ceea ce privește categoria D — în conformitate cu articolul 11 alineatul (4) din Directiva 2006/126/CE ⁽¹⁾, în temeiul căruia un stat membru refuză recunoașterea valabilității unui permis de conducere care a fost acordat unei persoane de un alt stat membru, al cărei permis de conducere a fost retras pe teritoriul primului stat membru, dacă dreptul de a conduce autovehicule din categoria B a fost acordat la 01.03.2006 și cel de a conduce autovehicule din categoria D la 30.04.2007, iar permisul de conducere a fost eliberat la cea de-a doua dată amintită?

⁽¹⁾ Directiva 91/439/CEE a Consiliului din 29 iulie 1991 privind permisele de conducere (JO L 237, p. 1, Ediție specială, 07/vol. 2, p. 62).

⁽²⁾ Directiva 2006/126/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 20 decembrie 2006 privind permisele de conducere (JO L 403, p. 18, Ediție specială, 07/vol. 17, p. 216).

Cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare introdusă de Sozialgericht Nürnberg (Germania) la 10 mai 2010 — Juan Perez Garcia, Jose Arias Neira, Fernando Barrera Castro, Dolores Verdun Espinosa ca succesoare în drepturi a lui Jose Bernal Fernandez/Familienkasse Nürnberg

(Cauza C-225/10)

(2010/C 221/27)

Limba de procedură: germana

Instanța de trimitere

Sozialgericht Nürnberg

Părțile din acțiunea principală

Reclamantți: Juan Perez Garcia, Jose Arias Neira, Fernando Barrera Castro, Dolores Verdun Espinosa ca succesoare în drepturi a lui Jose Bernal Fernandez

Pârâtă: Familienkasse Nürnberg

Întrebările preliminare

1) Articolul 77 alineatul (2) litera (b) punctul (i) din Regulamentul (CEE) nr. 1408/71 trebuie interpretat în sensul că alocațiile familiale prevăzute pentru titularii unei pensii sau

indemnizații pentru limită de vârstă, de invaliditate, pentru un accident de muncă sau o boală profesională, dacă aceștia primesc respectivele pensii sau indemnizații în temeiul legislației mai multor state membre (așa-numiții titulari ai unei pensii sau indemnizații duble, respectiv titulari ai unei pensii sau indemnizații multiple) și al căror drept la pensie sau la indemnizație se întemeiază pe legislația statului în care aceștia au avut locul de muncă anterior (drept național la pensie sau la indemnizație), nu trebuie să fie acordate de statul în care aceștia au avut locul de muncă anterior, în cazul în care în statul de reședință se prevede o prestație similară mai mare, dar care este incompatibilă cu o altă prestație pentru care a optat persoana interesată în temeiul posibilității sale de a alege?

2) Articolul 78 alineatul (2) litera (b) punctul (i) din Regulamentul (CEE) nr. 1408/71 trebuie interpretat în sensul că alocațiile familiale pentru orfanii unui lucrător salariat defunct sau lucrător defunct care a desfășurat activități independente, care a făcut obiectul legislației mai multor state membre, al căror drept fictiv la pensia de orfan se întemeiază pe legislația statului în care acesta a avut locul de muncă anterior (drept național potențial la pensie sau la indemnizație), nu trebuie să fie acordate de statul în care acesta a avut locul de muncă anterior, în cazul în care în statul de reședință se prevede o prestație similară mai mare, dar care este incompatibilă cu o altă prestație pentru care a optat persoana în cauză în temeiul posibilității sale de a alege?

3) Este acest lucru valabil și în cazul unei prestații care intră sub incidența articolului 77 sau a articolului 78 din Regulamentul (CEE) nr. 1408/71, care este prevăzută în principiu în statul de reședință al copiilor, însă în privința căreia nu există nicio posibilitate de a alege?

Cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare introdusă de Tribunal de grande instance de Nanterre (Franța) la 12 mai 2010 — Société Tereos — Union de coopératives agricoles à capital variable/Directeur général des douanes et droits indirects, Receveur principal des douanes et droits indirects de Gennevilliers

(Cauza C-234/10)

(2010/C 221/28)

Limba de procedură: franceza

Instanța de trimitere

Tribunal de grande instance de Nanterre.